

PROF. DR. ERDOĞAN ERTÜNGEALP

HAZIRLAYAN: DR. FATİH AKTÖZ

1957 yılında liseyi bitirdim. Aynı yıl üniversiteyi kazandım. İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesine kaydımı yaptırdım, böylelikle çocukluğumdan beri istediğim tıbbiye okuluna girmiştım. Ancak o dönemde Fenerbahçe genç futbol takımı seçmelerini de kazanmıştım. 17 yaşında olduğumdan başvuru imzam kabul edilmemişti, futbolcu olmamı babam da istememişti. Futbolculuk hayallerimi farklı şekilde gerçekleştirdim. Bunu takip eden yaklaşık 60 yıl boyunca düzenli futbol oynadım.

Tıp tahsilim boyunca önceleri ortopedist olmaya kararlıyım, çok sıkı çalışıyordum, ortopedi imtihanları o dönemlerde çok zordu. 5. sınıftayken kadın doğum stajımı hocaların hocası Ord. Prof. Tefvik Remzi Kazancıgil'in yanında Haseki hastanesinde başladım. Bu arada her yıl ananevi olarak Haseki ile Çapa Klinikleri arasında futbol maçı yapıldığını öğrendim. Staj yapan talebelerden ikisini takımda oynatma şansı vardı. Futbol oynadığımı bildikleri için beni Haseki takımına aldılar. İki tıp fakültesindeki hocaların neredeyse hepsini orada tanıdım. 1965 yılında mezun olduktan sonra sıkı bir şekilde ortopedi imtihanına hazırlanıyordum, dekanlığa dilekçemi vermişim. İmtihana yirmi gün kala Haseki Kadın Doğum Kliniğine teşekkür için gittiğimde, hemen hemen bütün hocalar şarladılar: "biz seni bırakmayız" dediler. Dilekçemi verdiğimi, 20 gün sonra imtihana gireceğimi söylediğimde Rükneddin hoca başvurumu değiştireceğini söyledi. Şoke olmuşum. Dekanlıkta ortopedinin üstünü çizip kadın doğum yazmıştı. İmtihana 20 gün kala bu defa harıl harıl kadın doğum üzerine çalıştım ve kazandım. Haseki Kadın Doğum Kliniğinde volanter yani gönüllü olarak çalışmaya başladım. 6 ay sonra da kadro açılacağını öğrendim.

Bu arada 1965 Ekim ayında tek imtihan kazanmış kişi olduğum için Çapa Kadın Doğumdan resmi bir yazı gelmişti. Mektupta asistan olarak seçildiğimi, askerlikle ilişkim olmadığını bildirir evrakla ve dilekçeyle başvurumu yapmam yazıyordu. Bu yazıyla Çapa'ya gittim. Pazartesi günü başla oğlum, dediler. Haseki'ye döndüm, durumu ilettim. Orada Turgay Atasü başasistan olmuştu, beni derhal hocalara götürdü. Haseki'de kalmamı arzu ettiklerini söylediler, ben de Haseki'de kaldım.

Ertesi sene Haseki Kadın Doğum Kliniğinde dört kişilik kadro açıldı. Başvurdum. Yeni imtihanı kazanmış olanlarla 5 kişi yazılı imtihana girdik. Sonuçlar açıklandığında şoke olmuşum. Ben hariç 4 kişiyi birden almışlardı. Dekan Cihat Abaloğlu'na müracaat ettim, durumu anlattım. Cihat Hoca durumu düşündükten sonra düzenlemeler yaptı. Dört kişinin kabulünü imzalamayacağını, Kadın Doğuma bir kişilik kadro daha açılması gerektiğini bildirdi. Sadece bu şekilde 4 kişiyi kabul edeceğini söyledi. Bu arada klinikte süresini doldurmuş olan Işık kardeşim istifa etti, hemen imtihana girdim, kazandım. Böylece asistan olmuşum.

1965 Şubat ayıydı. Fen fakültesinin meşhur kantininde oturuyordum. Kapıdan bir başın içeriye uzandığını gördüm, çok güzel bir yüzdü. Hemen arkasından koridora fırladım, sağa sola sordum, onu aradım. Kız arkadaşlardan biri aradığım güzel çehrenin şimdi edebiyat fakültesinde okuyan İstanbul kız lisesinden mezun en güzel kızlarından birine ait olduğunu söyledi. O güzel kız ile tanıyabildim. Hayatımda her başarımın arkasında ve hep yanımda olan ve ona her şeyimi borçlu olduğum eşim Semiramis ile 1967 yılında evlendim.

1966 yılında Cerrahpaşa tıp fakültesi kurulmuştu. Ertesi yıl kliniğimizin resmî açılış evrakını Tefvik Remzi Kazancıgil hocaya ben ilettim. Hocanın son ders asistanıyım. Bana, hadi gidelim amfiye, anons edelim, dedi. Hocam, orada çocuk kliniği direktörü Prof. Dr. Sezai Bedrettin Tümay hocanın dersi var, dedim; olsun, dedi, çal kapıyı! Amfinin kapısını çaldım, içeri girdik, muazzam alkış kopmuştu. Sezai hocaya "bana müsaade et Sezaiciğim, ben dersi anlatayım" dedi. "Sen zaten bizim çıkardıklarımızla uğraşıyorsun, benden sonra dersini anlattırın" dedi. Ord. Prof. Dr. T. Remzi Kazancıgil hocaların hocasıydı ve sözünü hiç esirgemezdi.

TJODist Bülteni

1969 yılında oğlum Alpaslan,1970'de kızım Aylın dünyaya geldiler. O yıl ihtisasım bitti. Rükneddin Hoca direktörümüzdü. Bir dilekçeyle askere gitmek için ayrıldığımı yazmışım. Erzurum Mareşal Çakmak Askeri Hastanesinde askerliğimi yaptım. Şehirde muayenehane açmışım. Erzurumlular beni bırakmak istemiyorlardı, merdivenlerde oturuyor, sıra bekliyorlardı. Arada kalmışım. Genç bir doktor için Erzurum'da kalmak çok cazipti. Ancak hayalim Cerrahpaşaya dönüp başasistan olmaktı. 1972'de Cerrahpaşa'ya başasistan olmak için müracaat ettim. Rükneddin Hocayla konuştum, 3 ay sonra imtihan açılacağını o zaman girebileceğimi söyledi. İmtihanda en yüksek notu almama rağmen kabul edilmedim. 3 ay sonra tekrar imtihana girdim. Aynı şey oldu. Başvuran 5 kişi arasında en yüksek notu 4,5 olarak ben almama rağmen tam not 5 almadığım için kabul edilmemişim. Hemen Hukuk Fakültesine müracaat ettim. En yüksek not alanın atanabileceğinin bildirir yazısını aldım. Rükneddin Hoca'nın karşısına tekrar çıkıp yazıyı takdim ettiğimde bana verdiği cevap şuydu: "7 not üstü alanları alıyoruz ve merak etme, seni başasistan olarak Süleymaniye Kadın Doğum Kliniğine yerleştiririm!"dedi. Benim amacım ise iyi bir kariyer yapmaktı. Tekliften memnun kalmamışım. Oradan ayrıldım. Aksaray'da muayenehane açtım ve belediye hastanesi Haseki'ye müracaat ettim. Doç. Dr. Mansur Sayın beni hemen kabul etti ve başasistan olarak orada çalışmaya başladım.

1975 yılında doçentlik tezimi hazırlıyordum. Dışarıdan doçent olarak kabul edilmek o zamanlar çok zordu. Derin arkadaşım Zeynep Kamil'de çalışıyordu ve ikimiz de açıktan tezlerimizi hazırlamaya başlamıştık. Doç. Dr. Mansur Sayın bir sabah beni çağırdı. Parise gidiceksin, dedi. İngilizce biliyordum, Fransızcam yoktu. Paris'te genç doktor olarak ne yapabiliirdim? O zamanlar büyük bir yenilik olan NST ve ultrasonografi üzerine bilgiler edinmek için gitmem gerektiğini söyledi. Paris'te üç üniversitede yoğun bir şekilde aylarca çalıştım, eğitildim ve yurda geri döndüm. Haseki Kadın Doğum da ilk ultrason aletiyle bir asistan tezi hazırlayarak yayınladık. 1977 yılında doçentlik için müracaat ettim, ilk seferinde dil imtihanında geçirmediler. 6 ay sonra tekrar yaptığım dil imtihanını başarıyla geçtim. Doçentlik imtihanımın Hacettepe Tıp Fakültesinde yapılacağını öğrenmişim, kendimi yine Ankaraya sürülmüş hissettim. Ali Ayhan ile beraber doçentlik imtihanını verdik. İstanbul'a döndüğümde Cerrahpaşa'ya tekrar müracaat etmek istedim ama bana Anadolu'da yeni açılan üniversitelerdeki doçentlik kadrolarından birine girebileceğim söylendi. Kabul etmedim. Özel olarak çalışmaya devam ettim, sadece tabelamı değiştirmişim ve eylemsiz doçent olarak muayenehanemi Nişantaşı'na taşıdım.

1980 yılında Türkiye'de ihtilal oldu. Bir çok düzenleme yapıldı. Üniversitede kalmak isteyen hocaların muayenehanelerini kapatmaları gerektiğini, isterlerse muayenehanelerinde çalışmaya devam edebileceklerini , üniversitede kalanların ise tam gün olarak çalışabileceklerini bildirir "full time" yasası çıktı. Rüknettin Hoca emekliliği geldiği için Cerrahpaşa Kadın Doğum Kliniği Başkanlığından istifa etti. Yerine Suavi Topçuoğlu seçilmişti. Hemen bir kadro açtı, kadroya müracaat ettim. Hoca tarafından kabul edildim. Aynı zamanda Profesörler kurulunda da onaylanmam gerekiyordu. Profesörler kurulu gündeminde ilk sıradaydım. Hakkımda 3,5 ay boyunca tartışılar, benden sonraki gündem maddelerine geçilemiyordu, diğer konular görüşülmeden oturumlar kapanıyordu. 3,5 ay sonunda 118/19 oy oranıyla kabul edildim ve Cerrahpaşa hayatım böylece başladı.

1980'de bütün muayenehaneler kapatıldığı için Ankara'da çıkan karar ile ilgili yazı bana da geldi. Muayenehanemi kesin kapatmam gerektiğini bildiriyorlardı. Ben de Amerika Bileşmiş Devletleri New York Üniversitesine müracaat ettim, çalışmak istediğimi söyledim. Burslu olarak kabul edildim. Nişantaşı'ndaki harıl harıl çalışan muayenehanemin kapısına kilit vurdum ve New York üniversitesine gittim. Üniversitede ilk gün kliniğin başkanı hangi bilim dalında çalışmak istediğimi sordu. Kadın doğum anabilim dalının hangi dalında çalışmak istiyorsun diye ısrarla sordu.

İlk seçenek olarak Reprodüktif Endokrinolojide çalışabilirim dedim. Bir yıl sonra Türkiye'ye döndüm ve Amerika'da tanıdığım bilim dallarını kurmak için görüşmelere başladım. 1981'de Cerrahpaşa'da ilk ultrason aleti bağış olarak bizim kliniğimize geldi ve çalışmaya başladı. New York dönüşü İstanbul Jinekoloji Derneğinin toplantısına katılmışım. Sonbahardı. Prof. Dr. Cevat Babuna'nın teklifi ile İstanbul Jinekoloji Derneği Başkanlığına seçilmişim. Başarılı bir dönem geçirdik. İstanbul'un büyük hastanelerinde muntazam bilimsel toplantılar düzenledik.

TJODist Bülteni

1985 yılında Belçika'da katıldığım bir kongre sonrası IVF kursuna katıldım. Aynı yıl bazı bilim dallarını kurmak için klinik direktörü Turgay Atasü'ya tekrar müracaat ettim, kabul etmedi. İki yıl sonra Turgay Atasü'nün direktörlükten istifa etmesi üzerine , meslektaşlarımla 1988'de YÖK'e müracaat ettik. 1989 yılı Mart ayında onay geldi ve Türkiye'de ilk defa Kadın Hastalıkları ve Doğum bir anabilim dalı oldu ve bünyesinde üç bilim dalı, Onkoloji, Reprodüktif Endokrinoloji ve Perinatoloji bilim dalları kurulmuş oldu. Hemen Cerrahpaşa'da ilk IVF (tüp bebek) ünitesini kurmaya başladım. Tıpta hızla değişen bilgiler ve yenilikler açısından bilim dallarının kurulması çok önemliydi.

1990 yılında Çapa Tıp Fakültesi amfisinde 3 bilim dalının ayrı ayrı figüre edildiği ve kendi konularında konuşmak üzere Türkiye'den gelen kardeşlerimizle bir kongre düzenledik. Aynı yıl bilim dalımızda Menopoz Polikliniğini açmıştık. Türkiye Üniversitelerinde hızla bilim dallarının kurulmasını takip ettim. 1992 mart ayında 9 kardeşimle beraber Ulusal Menopoz ve Osteoporoz Derneğini kurduk. Ertesi yıl ASRM'ye (American Society of Reproductive Endocrinology), 1997 yılında da IMS (International Menopause Society) ve EMAS (European Menopause and Andropause Society) derneklerine üye oldum.

1993 yılında, Michigan Üniversitesinde okuyan kızım Aylın'ın gebe olduğunu öğrendim, çok sevinmiştik. Türkiye'ye benim sectiosunu yapmam şartıyla döndü. 1994'te torunum Alara'yı Yeşilköy İnternational Hospital'da sezaryenle dünyaya getirdik. Haber önde gelen gazetelerin 1. sayfalarında "dedenin mutluluğu" olarak yayınlandı. Hayatımın en unutulmaz günlerinden biri de muhakkak ki bu doğumdu. Sonrasında 2005 yılında gelinim Rita'da Ermis'in doğumunu yaptım.3. torunum 2008 yılında Budapeşte de doğdu.

1992 yılının Eylül ayında Türkiye'nin ilk menopoz ve osteoporoz kongresini İstanbul'da düzenledik. Yer olarak Nişantaşı'ndaki Askeri Müzeyi ücretsiz olarak temin edebilmişim. Bu İstanbul için bir ilkti, sonradan birçok kongre orada yapıldı.

1995 yılında İstanbul'da çift perde projeksiyon stilini tanıttığımız 2. Uluslararası Menopoz Kongresini organize ettik. 700 kişilik katılım sağladık. 1997 yılında Türkiyede bir ilk olarak Antalya'da 3. kongremizi yapmaya karar verdik. 1000 kişi katılır diye düşünüyordum. Bu kongreyi yalnız menopoz üzerine değil Reprodüktif Endokrinolojiyle beraber düzenlemek istedim. Çünkü bu konuda üniversitelerde artık kadın doğum anabilim dalının içinde bilim dalları kurulmuştu. Uluslararası Reprodüktif Endokrinoloji ve Menopoz Osteoporoz Kongresini uluslararası olarak düzenledik.1500 kişiyi aşan katılımcıyı ağırladık ve organizasyonu başarıyla tamamladık.

1999 yılında IMS derneğinden Japonya'da yapılacak olan dünya kongresine davet mektubu geldi. Çok sevinmişim, biraz da şaşırıyım, hemen katılacağım diye cevap verdim ve Yokohoma'daki kongreye davetli olarak katıldım. 1999 yılında yapacağımız kongreyi 2 yılda bir düzenli olarak planlamıştık. 2000 yılına erteledim.Yokohoma da yapılan toplantıda genç bir menopoz derneği olarak CAMS'a, IMS'in bünyesindeki ülkelerin menopoz derneklerini temsil eden bir organizasyona kabul edilmiştik.

2000 yılında Türkiye'de ilk menopoz ve osteoporoz konulu kitabı çıkarmanın zamanı geldiğini düşündük. Konu ile ilgili ülkenin dört bir tarafından bilgi sahibi profesör kardeşlerimden kitabın kendilerine ait bölümlerini yazdırarak Ben ve Prof. Dr. Hakan Seyisoğlu editörlüğünde Türkiye Menopoz ve Osteoporoz Derneğinin yayını olan ilk kitabımızı bastırdık ve ücretsiz olarak dağıtılmasını sağladık. Aynı yıl 3. kongremizi yine Antalya'da yapmaya ve kongreyi yeni açılmış olan Topkapı Palace Otelinde düzenlemeye karar verdik. 1500'ün üzerinde katılımcı ile kongremizi gerçekleştirdik, katılımcılarımıza kitaplarımızı hediye ettik. Ayrıca üniversitelerde bulunan Reprodüktif Endokrinoloji Bilim dallarına ve bütün hastanelerin başhekimliklerine kitabımızı gönderdik. En büyük pişmanlıklarımın birisi kitabı o zaman neden İngilizce olarak da bastırmadığım ve uluslararası olarak yayımlamadığımdır.

2002 yılı Eylül ayında 4. Uluslararası Menopoz ve Osteoporoz Kongresini IMS ve EMAS'ın da katılımı ile düzenledik ve organizasyonu Conrad Otelinde gerçekleştirdik. Kongreye dünyadaki tüm menopoz dernekleri, özellikle IMS, EMAS, Kuzey Amerika Menopoz Derneği ve İngiltere Menopoz Derneği ve diğer ülkelerin

TJODist Bülteni

dernek başkanlarıyla 2000'nin üzerinde katılımcıyla zenginleşmişti.

2002 Temmuz ayında WHI akademik çalışmasını yerel gazeteler de çarpıtılarak yayımlandığını gördük. Elde ettiğimiz bilimsel değerleri ve sonuçlarını yanlış yazıp haberi sansasyon haline getirmişlerdi. Şoke olmuştuk, yabancı meslektaşlarımız da şaşkındı. Gerçek verilere göre 10 bin kadında 30 kişide meme kanseri görülme şansı 37 kişiye çıkmıştı. Estrojen kullanan kadınların ¼'ünün kanser olacak şekilde yanlış bir şekilde yansıtılması o dönemde basının dünya kadınlarına yaptığı en büyük kötülüktü. Dünyada bu konuda yapılan ilk kongreydik. Dünya dernekleri başkanlarının bulunduğu, dünyanın menopoz konusunda en otoriter kişilerinin katıldığı bu kongremizin konsensus toplantısında basın ve salonu hınca hınç dolduran katılımcıların huzurunda resmî açıklamamızı yaptık ve başından düzeltme talep ettik. Çarpık haberlerle manşet atanlar pek arzulu olmalar da düzeltmeyi 3. veya 4. sayfalarında yayınlamışlardı !!!!!

2002 yılında IMS kongresi Berlin'deydi. Türkiye'den büyük bir grupla kongreye katıldık. O hafta CAMS'ın 3 kişilik yönetim kuruluna seçildim.

Ertesi yıl Türkiye'de Prof. Dr. Üstün Korugan kardeşimin kurduğu anti-aging derneğine 2. başkan seçildim. Üstün kardeşimin ani vefatı üzerine anti-aging derneği bana kaldı böylece Türkiyede anti-aging başkanıda olmuşum.

2003 yılında EMAS kongresi Bükreş'te yapıldı. Bizler de yine büyük bir grup olarak katıldık. Orada 2006 EMAS kongresini İstanbul'da yapmak istediğimizi belirtmiştik. İki aday olarak Roma ve İstanbul vardı. Roma'yı Profesör Genezzani, İstanbul'u ben temsil ediyordum. Kongreye gittiğimizde Genezzanin bir stand açtığını ve Roma'nın basılmış kitapçıklarını dağıttığını aynı zamanda da eşinin standda İtalyan şarabı ikram ettiğini gördük. Bugüne kadar hiçbir kongrede böyle bir kampanya yoktu, yapılmıyordu. Adaylardan birisi genel kurulda seçilir ve ilan edilirdi. Hemen organize olduk. Roma'nın yanına İstanbul ve Türkiye olarak bir stand açtık. Zaten İstanbul'un reklamını yapan broşürlerimizi getirmiştik. Eşim Semiramis standa yerleşti, ben de uçakla Güllüoğlu baklavaları getirttim, ayrıca herkese nazar boncuğundan yapılmış bilezikler takmaya başladık. Çok başarılı olduğumuzu gördük. Seçim genel kurulda yapıldı ve biz kazandık, Türkiye ve İstanbul kazanmıştı. Aynı genel kurulda EMAS'ın yönetim kuruluna da seçilmiştim.

2004 yılında Türkiyede Reprodüktif Endokrinoloji derneğinin kurulmasını için yapılan çalışmaların sonucunda, bu derneği kurmanın gereği ile Ankarada toplandık. 5 kişi yönetim kuruluna seçilmiştik. Derneğin seçilmiş kurcu başkanı olarak Ankara'da yaptığım görüşmelerde,üreme endokrinolojisi ve infertilite derneğinin (reprodüktif endokrinoloji) Türkiye adının Bakanlar Kurulu onayı ile alınacağından ,İngilizce olarak TSRM adını kullanmayı kabul ettirdim. ASRMkongresine Washington'da TSRM olarak katılımının mutluluğundaydık.

2004 yılında Türkiye'de beşinci kongremizi, yine Antalya'da IMS ve EMAS'ın iştiraki ile uluslararası olarak yapmaya karar verdik. Yeni yapılmış olan KREMLIN PALACE otelinde , s 2000'in üzerinde katılımcıyla organize ettik. Bu kongrede Alparslan Ertüngealp'in yönettiği Macar orkestrası da açılışımıza büyük renk katmıştı.

2006 yılında bugün bile devamlı katıldığım, EMAS ve IMS kongrelerindeki üyelerin, İstanbul'da bir kongre daha düzenle lutfen dedikleri; 6. EMAS kongresini, İstanbulda Kongre Başkanı olarak düzenledim. Hem yurt içinden, hem de yurtdışından ,kongremizin başarısının haberleri geldi. Bilimsel olduğu kadar ,kongre akşamları da unutulmazdı. Özellikle Boğaz'daki yat gezisi ,herkesi hayran bırakmıştı. EMAS'ın yaptığı tüm kongreler içinde ,en kalabalık olan kongreyi düzenlemiştik kongremizin açılışını da yine Alparslan Ertüngealp'in yönettiği Macar Orkestrası ile yapmıştık. Büyük ilgi ile takip edilmiş ve alkışlanmıştı . EMAS yönetim kurulunda yapılan oylama sonucu EMAS ın VICE PRESİDENT i (başkan yardımcısı) olarak seçildim.

21 Temmuz 2007 günü emekli olma yaşına geldiğimden, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi anfisinde yapılan bir törenle, aktif üniversite hayatıma son verdim. Bu yıla kadar 5 bin üzeri bebeğin dünyaya gelmesini sağlamıştım, sonrasını artık saymadım. Halen 1990 yılından beri bırakmadan çalıştığım Yeşilköy İnternaional Hospital' Acıbadem de çalışmaktayım. Türkiye'de Jinekoloji ve Obstetrikte ilk bilim dalını kurmuş. TSRM ve Türkiye Menopoz ve Osteoporoz Derneğini de kurmuş, EMAS yönetim kurulunda, Vise President (ikinci başkan) olarak görev yapmışım.

TJODist Bülteni

Emekli olduğum yıl 2007'de, 7.Türkiye Menopoz ve Osteoporoz Kongresini uluslararası olarak Antalya'da yeni açılmış olan, Adam&Eve Otelinde yapmaya karar verdik. Otelin yapısından ve Adem ile Havva isminden dolayı, karara karşı gelenlere ve tereddüte düşenlere rağmen, büyük bir katılım ile son kongremi de başarı ile gerçekleştirdim.

2009 yılında Londra'daki IMS kongresine ikinci başkan olarak katıldım. Aynı yıl Türkiye Menopoz ve Osteoporoz derneği Başkanlığından da ayrıldım. Prof. Dr. Hakan Seyisoğlu'na seçimle , Türkiye Menopoz ve Osteoporoz Derneği Başkanlığını devrettim. Bana da Onursal Başkanlık unvan verildi.

Bu mesleki çalışmalarımın yanında , hayatımdaki, ilgi alanımlar ve hobilerim: başta spor (futbol ve dalgıçlık) sonra da, botanik (bahçe işleri ile uğraşmak) oldu. Hem yoran, hem de dinlendiren iki uğraş ,doktorluk mesleğinin stresini atmak ve bedensel ve ruhsal dengemi koruyabilmem için ideal diye düşünmekteyim.

2015 yılında bahçemde ağaç keserken, sağ bilek kemiğimin ucundan kırılması sonucu, yapılacak operasyon için, EKG ve kalp ultrasonografisinde, kalbimde delik olduğunu öğrendiğim andaki şaşkınlığımı hiç ama hiç unutamam. Yapılacak anjiyo ile ,hem damarlarımın durumunu hem de şemsiye şeklindeki stentle, deliğin kapatılabilme imkanı olduğu söylenmişti . Yapılan anjiyo'da Arterio-Septal deliğin 10 mm çapından daha geniş olduğu görüldüğünden, kapatmanın mümkün olmadığı söylendi. Yine bir şanssızlık geçirmiştım . Açık kalp ameliyatı olmam öneriliyordu .70 yaşına kadar futbol oynamıştım, spor yapmıştım. Aynı yıl açık kalp ameliyatını da oldum. Daha sonra bahçemde ayağımın kayması sonucu, sol dizimin üstüne düşerek, dizimdeki dört kuadriseps adelesinin kopması sonucu, ayağımın koptuğunu sanmam da geçirdiğim, en büyük, diğer bir korkumdu. Hemen ameliyat oldum. Sportif yaşam sayesinde, bu sağlık sorunlarını atlatabildim ve mesleki çalışmalarımaya devam ettim ve halen de devam etmekteyim.

Genç kardeşlerimize tavsiyelerim Obstetrikte gebeleri mezura ile fundus ve karın çevresi ölçerek takip ederken, bugün bebeklerin anne karnındaki gözlerini ve genital organlarını görebilmeye kadar gelişmiş ultrasonlarla ve NST ile takip eder duruma gelmiş olmak, ne büyük nimettir. Cerrahide, bugün için rutin kullanıma girmiş Laporoskopi ve histereskopi ameliyatları yapabilmek de, bizler için çok büyük bir yeniliktir. Lazer tedavisini kullanmak da bugün için önemlidir. IVF'le infertilite tedavisi yapmak doğal bir olay gibi gelebilir. Bugün bu yenilikleri iyi öğrenmenizi öneririm. Laporoskopi ve histereskopiyi ve IVF'yi 1992 yılından beri yapabiliyor olmam da , benim en büyük mutluluklarımdan biridir.

Geleceğin neler göstereceğini düşünemiyorum bile. Bu nedenle en az 1 ve hatta 2. lisanı öğrenmenizi ve yeniliklere açık olmanızı öneriyorum. Her hastanıza ultrason ve yılda bir papsmear yapmanızı ,40 yaşını geçmiş olanlara, mamografi yaptırmanızı , özellikle tavsiye etmekteyim. Türkiye Osteoporoz ve Menopoz Derneğini kurduğum zaman ortalama yaşam süresi, kadınlar için ülkemizde 67'ydı. Bugün bu yaş ortalaması 85'li yaşları geçmiştir. Bu nedenle menopoz ve postmenopozal dönemde, muayene için gelmiş kadınlarımıza bu gözle bakmanızı ve kalan 35 yılın kadınlarımıza ne riskler getireceğini unutmamanızı özellikle rica edeceğim.

30. kuruluş yılımızı 2022 yılı Ekim ayında İstanbul'da bir organizasyonla kutladık. 31. kuruluş yılımızı 20-22 Ekim 2023'de İstanbul Yeşilköy Rönesans otelde organize edeceğiz. Sizleri de aramızda görmek isteriz.

Sevgili kardeşlerim, kongremizde görüşmek üzere, sevgiler.

PROF. DR. ERDOĞAN ERTÜNGEALP